

РЕШЕНИЕ

№ 3927

гр. София, 14.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 31.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **10509** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 121 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Делото е образувано по жалба на Р. Х. М., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] [жилищен адрес] срещу Заповед № СОА22-РД15-3884/20.09.2022 г., издадена от Кмет на Столична община, с която на основание чл. 90, ал. 1, т. 5 вр. чл. 107, ал. 1, т. 4 от ЗДСл е прекратено служебното и правоотношение, поради това, че не е спазила задължението си за уведомяване по чл. 27 от ЗДСл и във връзка с регистрацията на самоосигуряващо се лице, считано от 04.01.2022 г.

В жалбата се твърди, че оспореният административен акт е незаконосъобразен, издаден в противоречие с материалния закон и при съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Претендира се присъждане и на сторените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателката редовно уведомена не се явява. Представява се от адвокат Г., която моли съда да отмени оспорената заповед, като незаконосъобразна. Претендира сторените по делото разноски, съгласно представен списък.

Ответникът – Кмет на Столична община, редовно уведомен не се явява. Представява се от юрисконсулт М., който моли съда да отхвърли депозираната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение и отправя възражение за

прекомерност на адвокатското възнаграждение .

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител. Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

От административната преписка се установява, че към момента на издаване на оспорената заповед, Р. Х. М. е държавен служител, като със Заповед № СОА19-РД15-11138/03.10.2019 г. на Кмет на Столична община на основание чл. 9 вр. чл. 10, ал. 1 и чл. 12 от ЗДСл вр. чл. 3, ал. 4 от Наредбата за провеждане на конкурси за държавни служители /НПКДСл/ и Протокол от проведен конкурс с рег. № СОА19-ПР16-81/26.09.2019 г., същата е назначена на длъжност – Директор на Дирекция „Общински строителен контрол“, Направление „Архитектура и градоустройство“ при Столична община, считано от 07.10.2019 г. /л.12/.

Установено е още, че М. е регистрирана като самоосигуряващо се лице, считано от 04.01.2022 г. /л.17/. В тази връзка е издадена Заповед № СОА22-РД15-3884/20.09.2022 г. на Кмет на Столична община, с която на основание чл. 107, ал. 1, т. 4 от ЗДСл /служителката не е спазила задължението си за уведомяване по чл. 27 от ЗДСл/ и във връзка с регистрацията и на самоосигуряващо се лице, развиващо дейност като архитект, считано от 04.01.2022 г., е прекратено служебното и правоотношение и освободена от длъжността Директор на Дирекция „Общински строителен контрол“, Направление „Архитектура и градоустройство“ при Столична община, ранг II младши, считано от деня, следващ връчването на заповедта /л.16/.

Оспорената заповед е връчена на жалбоподателката на 26.10.2022 г. лично срещу подпис. В същата е отбелязано изрично, че се връчва при представяне на болничен лист, удостоверяващ временна нетрудоспособност на Р. Х. М. до 21.11.2022 г. /л.16/.

Издадена е и Заповед № СОА22-РД15-4738/26.10.2022 г. на Кмет на Столична община, с която на основание чл. 61, ал. 2 от ЗДСл вр. Заповед № СОА22-РД15-3884/20.09.2022 г. на Кмет на Столична община за прекратяване на служебното правоотношение на Р. Х. М., считано от 27.10.2022 г., е наредено на Р. Х. М. до дата 27.10.2022 г. да бъде изплатено парично обезщетение за неизползван платен годишен отпуск в размер на три работни дни за календарната 2022 г. /л.15/.

В хода на съдебното производство към доказателствения материал се приобщиха следните писмени доказателства:

Представени от жалбоподателката по делото – Удостоверение изх. № 20230510133324, издадено от Агенция по вписвания, л. 161 от делото.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е от надлежна страна, за която е налице правен интерес от оспорването, депозирана е в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно нормата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК – издаден ли е актът от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е издаденият административен акт с целта на закона.

Процесната заповед е издадена от компетентен орган – органът по назначаването, при

липса на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в предвидената в закона писмена форма, съдържаща фактическите основания за нейното издаване, кореспондиращи с изрично посоченото в същата правно основание, като в нея не се съдържат указания пред кой орган и какъв срок може да бъде оспорена.

Настоящият съдебен състав намира за неоснователни релевираните доводи за допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. В тази връзка следва да бъде посочено, че процесният случай не попада в хипотезата на чл. 93 от ЗДСл и следващите, която се отнася за образуване на дисциплинарно производство по общия ред, визиран в ЗДСл. Връчването на заповедта по време на отпуск поради временна неработоспособност не води до незаконосъобразност на прекратяване на служебното правоотношение, доколкото в ЗДСл не е предвидена забрана за прекратяване на служебното правоотношение по време на отпуск по болест

Правното основание за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателката е чл. 107, ал. 1, т. 4 и вр. чл. 27 от ЗДСл. Съгласно цитираната норма, органът по назначаването прекратява служебното правоотношение без предизвестие, когато държавният служител не спази задължението си за уведомяване по чл. 27 от същия закон. Разпоредбата на чл. 27 от ЗДСл регламентира, че когато по време на осъществяване на служебното правоотношение за държавния служител възникне някое от основанията за недопустимост по чл. 7, ал. 2 от този закон, той е длъжен в 7-дневен срок от настъпването на това основание да уведоми органа по назначаването за несъвместимостта с изпълняваната служба.

В конкретния случай по време на съществуващото служебно правоотношение със Столична Община, Направление „Архитектура и градоустройство“, с регистрацията на Р. Х. М. като самоосигуряващо се лице, считано от 04.01.2022 г. в Регистър „Булстат“, Агенция по вписванията / вж. представеното удостоверение л. 161/, е възникнала несъвместимост за жалбоподателката по чл. 7, ал. 2 от ЗДСл.

В нормата на чл. 7, ал. 2, т. 2 от ЗДСл са посочени изчерпателно дейностите, които държавният служител в това си качество не може да съвместява – едноличен търговец, неограничено отговорен съдружник в търговско дружество, управител, търговски пълномощник, търговски представител, прокурист, търговски посредник, ликвидатор или синдик, член на орган на управление или контрол на търговско дружество или кооперация. Съгласно чл. 7, ал. 2, т. 6 от ЗДСл, държавният служител също така няма право да работи по трудово правоотношение, освен като преподавател във висше училище.

Съгласно Писмо с изх. № 94-3972/13.11.2012 г. на Министерство на труда и социалната политика, държавният служител може да извършва определена услуга по граждански договор или на хонорар, но само ако по този начин не се прикрива наличието на трудови правоотношения. Той е длъжен да декларира писмено пред органа по назначаването несъвместимост и частни интереси, когато при извършваната дейност за него възникне търговски, финансов или друг делови интерес. Както се посочи по-горе, в нормата на чл. 7, ал. 2 от ЗДСл са изчерпателно посочени дейностите, които държавният служител в това си качество не може да съвместява.

Вярно е, че държавният служител може да извършва определена услуга по граждански договор или на хонорар, но при всички случаи не следва да се касае за постоянно осъществявана дейност, а за услуга с инцидентен характер. В конкретния случай въз основа на представените доказателства, настоящият съдебен състав

намира, че не се касае за инцидентна услуга, извършена от жалбоподателката.

Нещо повече, предвид характера на развиващата от жалбоподателката дейност като самоосигуряващо се лице – архитект, и заеманата от нея висша ръководна длъжност Директор на Дирекция „Общински строителен контрол“, НАГ при СО, съдът счита, че за същата е възникнало и задължение да декларира пред органа по назначаването несъвместимост и частни интереси, съгласно чл. 12 от Закон за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси /ЗПУКИ/ и в сроковете по Глава трета „Деклариране на несъвместимост и частни интереси“ от същия закон.

Безспорно е, че в конкретния случай от страна на Р. Х. М. не е изпълнено задължението по чл. 27 от ЗДСл. Органът по назначаването – Кмет на Столична община не е бил уведомен в 7-дневен срок за възникване на обстоятелството по чл. 7, ал. 2 от ЗДСл, нито пък е декларирана несъвместимост във връзка с чл. 12 от ЗПУКИ. Нормата на чл. 27 от ЗДСл вмениява в задължение, когато по време на осъществяване на служебното правоотношение за държавния служител възникне някое то основанията за недопустимост по чл. 7, ал. 2 от ЗДСл, в 7-дневен срок да бъде уведомен органът по назначаването за несъвместимостта с изпълняваната служба. Наличието на такава несъвместимост по своята същност е отрицателна предпоставка за съществуване на служебно правоотношение, с оглед недопустимостта за заемане на държавна служба от лица, легитимиращи се в качествата, изброени в тази законова норма. Възникването на подобно обстоятелство в хода на осъществяване на служебното правоотношение винаги има правопрекратаващо значение.

Съобразно приложимата нормативна уредба, правото на едностранно прекратяване на служебното правоотношение в полза на органа по назначаването, възниква от сложен фактически състав, включващ следните определени в нормата на чл. 107, ал. 1, т. 4 от ЗДСл елементи: 1. съществуващо служебно правоотношение между страните; 2. обективизиране на обстоятелство по смисъла на чл. 7, ал. 2 от ЗДСл и 3. неизпълнение на задължението от страна на държавния служител за уведомяване на органа по назначаването в 7-дневен срок от настъпване на основанията.

В настоящия случай към датата на издаване на оспорената заповед безспорно са били налице и трите елемента, чието кумулативно наличие е предпоставка за законосъобразното упражняване на правото на едностранно прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателката от страна на органа по назначаването /в този смисъл Решение № 10389/08.08.2017 г., постановено по административно дело № 13066/2016 г. по описа на ВАС/.

С оглед гореизложеното, оспорената заповед като постановена в съответствие с процесуалните правила и материалния закон, следва да бъде потвърдена, а подадената жалба - отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр.чл. 78, ал. 8 от ГПК, оспорваният следва да бъде осъден за да заплати на ответника сторените по делото разноски представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 лв. на основание чл. 78, ал. 8, вр. чл. 37, ал. 1 от ЗПП, вр. чл. 144 от АПК.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, I-во отделение, 18-ти състав на основание чл. 172, ал. 2 от АПК:

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Х. М., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] [жилищен адрес] срещу Заповед № СОА22-РД15-3884/20.09.2022 г.,

издадена от Кмет на Столична община.

ОСЪЖДА Р. Х. М., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] бл. 99В да заплати на Столична община юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 лв. /сто лева/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град до страните и СГП.

СЪДИЯ: